

แนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ*
GUIDELINES FOR DEVELOPING INTERNAL QUALITY ASSURANCE
OPERATIONS SYSTEMS IN GOVERNMENT EDUCATIONAL INSTITUTIONS
UNDER THE OFFICE OF VOCATIONAL EDUCATION,
SISAKET PROVINCE

สุภาพร จัตตุศรี¹, พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ²
Supaporn Jattusee¹, Pacharawit Chansirisira²
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม^{1,2}
Faculty of Education Mahasarakham University^{1,2}
Email : 66010581068@msu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ 2) พัฒนาแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครูในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 175 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตรฐานค่าและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า 1) แนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและด้านการติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษา ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาและด้านการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากผลการประเมินตนเองและด้านการจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามลำดับ และ 2) แนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ มีทั้งหมด 7 ด้าน 31 แนวทาง โดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนา; แนวทางประกันคุณภาพภายใน; สถานศึกษาภาครัฐ

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the current condition, the desirable condition and the priority needs index of internal quality assurance operations systems in government educational institutions, and 2) guidelines for developing internal quality assurance operations systems in government educational institutions under the Office of Vocational Education, Sisaket Province. The sample group of administrators and teachers was 175 people. The research instruments were rating scale questionnaires and semi-structured interviews. Statistical methods used for data analysis include: Percentage Mean Standard deviation Index of necessity.

The research results found that: 1) The implementation of internal quality assurance operations systems in government educational institutions under the Office of Vocational Education, Sisaket Province has the current condition overall was at high level and the desirable condition overall was at a highest level. The result of the priority needs index analyzed sort by descending included Establishing an educational development plan for educational institutions that focuses on quality according to educational standards of educational institutions, Monitoring the results of operations to develop educational institutions, In terms of evaluation and inspection of educational quality, Setting educational standards of educational institutions, The implementation of the educational management development plan of educational institutions, Improving and developing the quality of education from the results of self-evaluation and Preparing an annual report that is an internal quality assessment report, respectively. 2) The guidelines for developing internal quality assurance operations systems in government educational institutions under the Office of Vocational Education, Sisaket Province consisted of 7 elements, 31 guidelines with the guideline suitability assessment and the guideline possibility assessment both overall were at highest levels.

Keywords : Development; Internal Quality Assurance Guidelines; government educational institutions

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการบริหารให้คุณภาพผู้เรียนเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดจนเป็นที่ยอมรับของสังคม แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเด่นชัด หากเมื่อพิจารณาตามสารบบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในหมวดที่ว่า มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาย่อมจะเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) กล่าวคือ ให้มีระบบการประกันคุณภาพ

การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ให้นำหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำ รายงานประจำปีเปิดเผยต่อสาธารณชน นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ให้มี สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพของ สถานศึกษา โดยมุ่งหวังให้สถานศึกษาดำเนินการตามจุดมุ่งหมาย หลักการและแนวทางการจัด การศึกษาในแต่ละระดับ และให้มีการจัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด หากพบว่าผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดและเป็นกลไกการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา จึงเป็นระบบที่มีการดำเนินการโดยบุคลากรในสถานศึกษา ควบคู่กับการดำเนินการตรวจสอบและ ประเมินผลจากหน่วยงานภายนอก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ข้อ 3 และ ข้อ 4 กำหนด ให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ดังนี้ คือ 1) การกำหนด มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภท การศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด 2) จัดทำแผนพัฒนาการจัด การศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา 3) ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัด การศึกษาของสถานศึกษา 4) ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา 5) ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา 6) ส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา เป็นประจำทุกปี และ 7) ปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการศึกษาจากผลการประเมินตนเองและตาม ข้อเสนอแนะของหน่วยงานต้นสังกัดและผลการประเมินคุณภาพภายนอก นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

สถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง 9 แห่ง เป็นสถานศึกษา ที่ดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษา มีการ จัดทำมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด ใช้ในการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและการฝึกอบรม วิชาชีพ ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน 9 ประเด็นการประเมิน ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลรายงานการประเมิน ตนเอง (Self - Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2566 สถานศึกษาภาครัฐ ทั้ง 9 สถานศึกษา พบว่า ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาผ่านตามาตรฐานที่กำหนด มีจุดเด่น จุดที่ควร พัฒนาข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา และผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่เป็น แบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือผลงานที่สร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีความ แตกต่างกันตามบริบทของสถานศึกษานั้นๆ แต่สถานศึกษาทั้ง 9 แห่ง ก็ควรตระหนักถึงความสำคัญใน การวางระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีจุดเด่นและผลงานที่เพิ่มมากขึ้น เพราะผลงานดังกล่าว บ่งบอกถึงศักยภาพในการดำเนินงานและเป็นจุดเริ่มต้นของการบริหาร การศึกษา สถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่ต้องดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการวางแผน การ ปฏิบัติการประเมินและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตามกระบวนการวงจรคุณภาพของเดมมิง PDCA

เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สถานศึกษาในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในได้อย่างเป็นระบบ (สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ, 2566)

ดังนั้น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติมีแนวทางและมาตรฐานในการดำเนินงานที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงเห็นควรสร้างแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โดยศึกษาข้อมูลจากแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 และคู่มือการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR ปรับปรุง 2566) เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีระบบการทำงานที่ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ เป็นแนวทางการดำเนินงานที่เข้าใจง่าย ตรวจสอบ และนำผลการประเมินกลับมาเป็นข้อมูลสำหรับพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน เกิดเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

2.2 เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ทราบถึงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.2 ได้แนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ มีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

4.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครูในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 9 สถานศึกษา รวมทั้งสิ้น 319 คน (สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ, 2567) กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 175 คน โดยเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดตามตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) และใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ หัวหน้างานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี จำนวน 3 แห่ง โดยการเลือกแบบเจาะจงและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้

ประเมินแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 5 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบตรวจรายการ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งหมด 7 ด้าน 42 ข้อ ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ 1) เสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา 2) เสนอแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยพิจารณาความเหมาะสมของข้อความ (ความเที่ยงตรง) และความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม (IOC) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 3) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ สภาพปัจจุบันอยู่ระหว่าง 0.316 - 0.806 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ระหว่าง 0.471 - 0.928 คำนวณหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นของสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.951 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ 0.96 ระยะที่ 2 คือ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$) และความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ($\bar{X} = 4.83$)

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมแบบสอบถามและแบบประเมินความเป็นไปได้ โดยการส่งหนังสือผ่านช่องทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E – office) และนัดหมายในการตอบแบบสอบถามกลับภายใน 2 สัปดาห์

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

5. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และ ความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม

รายการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการจำเป็น	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	PNI	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. การกำหนด มาตรฐานการศึกษา	3.90	0.52	มาก	4.76	0.44	มากที่สุด	0.22	3
2. การจัดทำแผนพัฒนา การจัดการศึกษา	3.85	0.71	มาก	4.85	0.34	มากที่สุด	0.26	1
3. ดำเนินการตาม แผนพัฒนาการจัดการ การศึกษา	4.00	0.86	มาก	4.81	0.39	มากที่สุด	0.21	4
4. ด้านการประเมินผล และ ตรวจสอบ คุณภาพการศึกษา	3.97	0.18	มาก	4.89	0.31	มากที่สุด	0.23	2
5. การติดตามผลการ ดำเนินการ	3.81	0.46	มาก	4.80	0.38	มากที่สุด	0.26	1
6. การส่งรายงานผล การประเมินตนเองทุกปี	4.09	0.47	มาก	4.84	0.36	มากที่สุด	0.18	5
7. การปรับปรุงและ พัฒนา คุณ ภาพ การศึกษา	3.95	0.79	มาก	4.78	0.38	มากที่สุด	0.21	4
โดยรวม	3.94	0.40	มาก	4.82	0.37	มากที่สุด		

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสภาพปัจจุบันด้านที่มากที่สุด คือ ด้านการส่งรายงานผลการ ประเมินตนเองทุกปี ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมาด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.00$) ด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านการติดตามผลการดำเนินการ ($\bar{X} = 3.81$) สภาพที่พึงประสงค์ ของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัด สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อสภาพที่พึงประสงค์ด้านที่มากที่สุด คือ ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.89$) รองลงมาด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.85$) ด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา ($\bar{X} = 4.76$) และความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนา ระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรี สะเกษ พิจารณาเป็นรายข้อ ด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการ จัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและด้านการ

ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษา (PNI=0.26) รองลงมาด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา (PNI=0.23) และด้านที่มีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (PNI=0.18) ตามลำดับ

5.2 แนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

แนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	4.90	0.12	มากที่สุด	4.80	0.16	มากที่สุด
2. การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	4.96	0.09	มากที่สุด	5.00	0	มากที่สุด
3. การดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	4.96	0.09	มากที่สุด	4.76	0.17	มากที่สุด
4. การประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	4.88	0.11	มากที่สุด	4.80	0.14	มากที่สุด
5. การติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษา	4.84	0.09	มากที่สุด	4.72	0.18	มากที่สุด
6. การจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา	4.80	0.00	มากที่สุด	4.85	0.19	มากที่สุด
7. การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากผลการประเมินตนเอง	4.67	0.12	มากที่สุด	4.87	0.12	มากที่สุด
โดยรวม	4.86	0.09	มากที่สุด	4.83	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา และด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.96$) รองลงมาด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.90$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากผลการประเมินตนเอง ($\bar{X} = 4.67$) และความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X} = 5.00$)

รองลงมา คือ ด้านการจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.85$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.72$)

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 สภาพปัจจุบันของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับวิจัยของ พิพัฒน์ สีมา (2565) เรื่อง การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างน่าน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัย ทั้ง 7 ด้าน โดยภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและด้านการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้จากผลการวิจัยสภาพปัจจุบันดังกล่าว อาจเกิดจากสถานศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาทุกปีการศึกษา ตามกฎกระทรวงประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 และบุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจมาตรฐานสถานศึกษาจึงส่งผลให้สภาพปัจจุบันของสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาศรีสะเกษ อยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิคม เหลืองภักดี (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและพัฒนาระบบดังกล่าว ซึ่งจากการศึกษา พบว่าสภาพปัจจุบันของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษาภาครัฐในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นฐานที่ดีและมีการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ อย่างไรก็ตามการวิจัยนี้ยังมุ่งเน้นการพัฒนาระบบเพื่อยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการศึกษาต่อไป ด้วยเหตุนี้จากผลการรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) ประจำปีการศึกษา 2566 ของสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาศรีสะเกษ จำนวน 9 แห่ง ที่มีความสอดคล้องกับผลการวิจัย ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่สถานศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในทุกปีการศึกษา ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ซึ่งเป็นข้อบังคับทางกฎหมายที่สถานศึกษาต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด การปฏิบัติตามกฎหมายนี้ส่งผลให้สถานศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดำเนินการประกันคุณภาพภายในมีประสิทธิภาพ

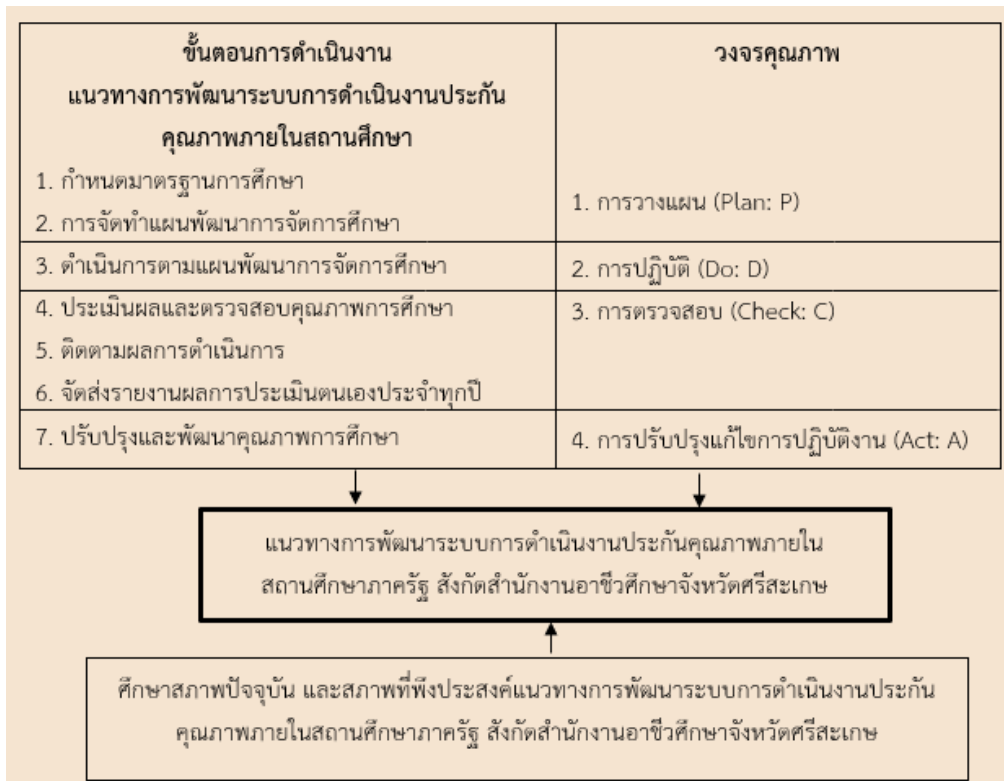
6.2 แนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุดทุกด้าน ส่วนความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ทั้งนี้ แนวคิดหลักการเกี่ยวกับระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ คือ กรอบการดำเนินงานหลักที่สถานศึกษาปฏิบัติอยู่แล้ว นำมาจัดให้เป็นระบบที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐานและต่อเนื่อง สร้างความมั่นใจต่อสังคมในการพัฒนาผู้เรียนทุกคนเกิดการเรียนรู้ตลอดจนมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถบรรลุผลตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดโดยการศึกษาการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจากสภาพปัจจุบัน สภาพอันพึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย 7 ด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ดังนี้ 1) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) ด้านการติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษา 3) ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา 4) ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 5) ด้านการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากผลการประเมินตนเอง 6) ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา 7) ด้านการส่งรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยวิชิต เขียวชนะ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและนำเสนอแนวทางการพัฒนา การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์การพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นการบ่งชี้ถึงแนวทางที่เหมาะสมและเป็นที่ต้องการอย่างสูงในการนำไปปฏิบัติเพื่อยกระดับคุณภาพ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของวิสิทธิ์ ภูแปง (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีแนวทางในการพัฒนาสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1) สถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจ ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา กำหนดแนวทางการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและบุคลากรควรร่วมกันกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) สถานศึกษาควรจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครู บุคลากรทางการศึกษาทุกภาคส่วนและมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิธีการที่น่าเชื่อถือ 3) สถานศึกษาควรกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนเหมาะสมกับช่วงเวลา ส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้และมาตรฐาน การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและมีการนิเทศติดตามการปฏิบัติงานเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง 4) สถานศึกษาควรจัดให้มีการติดตาม ตรวจสอบในรูปแบบของการประชุมเพื่อกำหนด ทิศทางร่วมกัน รายงานผลการดำเนินงานไปยังหน่วยงานต้นสังกัดตามกรอบระยะเวลาและสร้างความตระหนักให้กับผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการประเมินตนเอง 5) สถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินติดตามแต่ละมาตรฐาน โดยใช้กระบวนการควบคุมคุณภาพตามวงจร Deming (PDCA) ควรนำผลการประเมินมาจัดทำแผนพัฒนาการ

ประกันคุณภาพในปีถัดไป และควรมีการประเมินคุณภาพโดยใช้รูปแบบการประเมินตนเอง (SAR) 6) สถานศึกษาควรจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน มีระบบติดตามและจัดเก็บข้อมูลเป็นระยะเพื่อให้การรายงานประจำปีเสร็จทันตามเวลาที่กำหนด ไม่เกิดการล่าช้าและควรให้มีการนำเสนอผลของการพัฒนา ตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินต่ำของปีการศึกษาที่ผ่านมา 7) สถานศึกษาควรนำข้อเสนอแนะมาพัฒนาในรูปแบบการกำหนดโครงการ กิจกรรม ตามกระบวนการควบคุมคุณภาพตามวงจร Deming (PDCA) นำผลที่ได้จากการประเมินภายใน มาจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาอย่างจริงจังและจัดโครงสร้างที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งข้อมูลข้างต้นยิ่งเน้นย้ำว่า แนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ มีความเหมาะสมและเป็นไปได้สูงในการนำไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและผลการวิจัยอื่น ๆ ที่ยืนยันถึงความสำคัญของการมีระบบประกันคุณภาพที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

7. องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ค้นพบประเด็นที่สำคัญ ซึ่งเป็นไปได้ว่าจะเกิดประโยชน์ด้านนโยบายและช่วยให้การบริหารจัดการภายในสถานศึกษาภาครัฐในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้สามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษานั้น เพื่อส่งเสริมให้การปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษามีแนวทางพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น สามารถแสดงเป็นภาพได้ดังนี้

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ส่งเสริมให้มีเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Community of Practice) ระหว่างสถานศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษทั้งสถานศึกษาภาครัฐและสถานศึกษาภาคเอกชน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดี

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 จากการศึกษาสภาพปัจจุบันของแนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ทั้ง 7 ด้านภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก บ่งบอกว่าทุกสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานในระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา แต่ด้วยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงด้านบริบทพื้นที่ บุคลากรและนโยบาย ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ปรับเปลี่ยนนโยบายให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันเพื่อให้เกิดการพัฒนาและได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น

8.2.2 จากการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สรุปได้ว่าข้อมูลทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด บ่งบอกถึงความประสงค์ที่ยังต้องการพัฒนาสถานศึกษา พัฒนาผู้เรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ การดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานสถานศึกษาที่กำหนด

8.2.3 ความต้องการจำเป็นลำดับแรกของงานวิจัยนี้คือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และด้านการติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษา บ่งบอกว่าการดำเนินงานกิจกรรมหรือโครงการ ยังคงต้องมีการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษานั้น และเมื่อดำเนินการแล้ว ควรมีการประเมินผลให้เกิดการพัฒนาในครั้งต่อไปด้วย

8.2.4 ควรเผยแพร่แนวทางการพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบเพื่อปรับปรุงยกระดับเป็นแนวทางพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาต่อไป

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานด้านอื่นๆ ของสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาที่หลากหลาย

8.3.2 ควรมีการวิจัยระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเอกชน สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาแนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

9. บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชัยวิชิต เขียรชนะ. (2564). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ : รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- นิคม เหลืองภักดี. (2561). การพัฒนาระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาภาครัฐ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. ศรีสะเกษ : มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พิพัฒน์ สี่มา. (2565) การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของ วิทยาลัยสารพัดช่างน่าน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. การศึกษา อิศระครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่.
- วิสิทธิ์ ภูแปง. (2559). การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐม.
- สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. (2566). รายงานการประเมินตนเอง (Self - Assessment Report : SAR) ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์, วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ, วิทยาลัยเทคนิค กันทรารมย์, วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ, วิทยาลัยเทคนิคราชสีไศล, วิทยาลัย การอาชีพขุขันธ์, วิทยาลัยการอาชีพขุนหาญ, วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ. ศรีสะเกษ : สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2567). คู่มือการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพภายใน ด้านการอาชีวศึกษาระหว่างระบบการประกันคุณภาพภายในกับระบบการประกัน คุณภาพภายนอก (ปรับปรุง 2567). กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและ วิชาชีพสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2567). คู่มือการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง Self – Assessment Report : SAR) ฉบับปรับปรุง 2566. กรุงเทพฯ : สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). รายงานการวิเคราะห์การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ การศึกษาให้รองรับการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย 2560. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. (2566). ข้อมูลบุคลากร สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัด ศรีสะเกษ. ศรีสะเกษ : สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 3(30). 607–610.